

der er tilstrækkelig Grund for Regjeringen til at forandre den Anskuelse, hvortil man, efter noie Overveelse af Sagen, er kommen, nemlig at der, uaftet de Betænkkeligheder og Vanskeligheder, Sagen under de nærværende Tidsomstændigheder havde, dog var overveieende Grund til at komme frem dermed. Jeg skal tillade mig, uden iøvrigt videre at gaae ind paa denne Sag, hvis faktiske Stilling jeg troer er tilstrækkeligt oplyst ved hvad der foreligger, blot med et Par Ord at omtale, hvad der af Udvalgets Fleertal er henviist til som Udveie, man kunde benytte, naar man forkastede dette Forslags videre Fremme. Det ærede Udvalg har selv, forekommer det mig, forkastet den første Udvei, nemlig at man paa den aarlige Finantslov skulde begjære et Gagetillæg, hvor der, efter de hidtil gjældende Regler kunde være sjællig Anledning dertil. Det troer jeg ogsaa er almindeligt anerkjendt, at det er i og for sig overmaade lidet ønskeligt at komme med det Slags Begjæringer paa de aarlige Finantslove, og i Særdeleshed naar Forholdene angaaer et saa reent personligt Anliggende, som det, der saaledes hvert Aar kunde komme for ved Finantslovens Behandling. Jeg skal derfor ikke videre opholde mig herved. Derimod er der en anden Udvei, som af Udvalgets Fleerhed er fremhævet, nemlig at man vel ikke paa den aarlige Finantslov skulde komme med et saadant Andragende, men at man derimod skulde gjøre det til Gjenstand for særligt Lovforslag, som Udvalgets Fleertal har forudsat skulde komme aarligt, men som det dog ikke er sagt vilde komme hvert Aar, men som vilde komme enten aarligt eller efter flere Aars Mellemrum, naar og forsaavidt der maatte være Anledning til for enkelte Embedsmænd at andrage paa et saadant Tillæg, som da naturligtvis ved dette Lovforslag skulde bevilges ikke blot for det paagjældende Finantsaar, men for flere Aar, saalænge Embedsmænd var i den paagjældende Stilling, eller, hvis særegne Omstændigheder maatte tale derfor, kun for et vist Antal Aar. Dermed undgaaer man jo vel at indblande disse ofte minuttuse Discussioner i selve Finantsloven; men jeg troer dog ikke, at man derved undgaaer den anden Ulempe, som ogsaa af det

ærede Udvalg er erkjendt at finde Sted, mensdens samme ikke har villet tillægge den saa stor Vægt, som jeg troer der maa tillægges den, nemlig den, at man kommer til reent personlige Discussioner. Det vil være overmaade vanskeligt for Regjeringen at kunne motivere et Forslag af den Art med saa almeengyldige Grunde, at man slet ikke ved de forskellige Drøftelser skulde komme ind paa det personlige Gebeet. Der kan jo vel tænkes ganske enkelte Tilfælde, hvor man ligefrem kan paavise, at t. Ex. en Fuldmægtig, ifølge de ældre gjældende Resolutioner, stod i et Collegium, hvis Følge han, naar Collegiet ikke var blevet ophævet, nu ligefrem vilde være kommet til at oprette paa højere Gage end han nu har, og man andrager derfor paa, at han af denne Grund, uden Hensyn til hans Tjenesteforhold o. s. v., skulde være berettiget til en saadan Oprykning, og derfor begjærer man den for ham. Det er et af de Tilfælde, hvor det forekommer mig meest liquid, at man kan vente at undgaae personlige Discussioner; men det er jo dog selv der ikke udelukket, at man som Grund imod at gaae ind paa en saadan Bevilling kan ansee, at han maaskee staaer i et Contoir, hvor der ikke gjøres det Krav til Talent og Arbejdsdygtighed eller Anstrengelse for vedkommende Fuldmægtig som i andre Contoirer; man kan finde, at, siden Traaden eengang er overteven, siden de ældre kongelige Resolutioner, som paaberaabes til denne Mands Fordeel, ikke mere absolut ere gjældende, kan man vel tillade sig at tage ogsaa denne Omstændighed med i Betragtning. Det er endogsaa muligt, at man, uden at hente Grundene fra selve Embedsstillingen, kan hente dem fra vedkommende Betjents egen Personlighed. Det er i alt Fald vist, at det for Regjeringen kunde have Betænkkeligheder at eftertrægte at gjøre en saadan Mands blot formelle Ret gjældende, fordi man føler, at der maaskee med Hensyn til Mandens Grad af Tjenestduellighed i Sammenligning med Andre kunde gjøres Indvendinger; kort sagt, det vil være uundgaaeligt, at man af en eller anden Grund kan komme ind paa det reent Personlige. Og, selv om dette ikke maatte være Tilfældet, tillader jeg mig dog at troe,